RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 16.854 van 9 september 2026
in de zaak A. 248.501/VII-43.299

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kevin Meersman
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Prinses Joséphine-Charlottelaan 45
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 juni 2026, strekt tot de cassatie van arrest nr. 347.052 van 22 mei 2026 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 8 juli 2026 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Eerste middel

1. Verzoeker richt zich in het eerste middel uitsluitend tegen overwegingen uit de beslissing van de verwerende partij van 15 oktober 2025, die in het bestreden arrest worden geciteerd. Hij gaat volledig voorbij aan de volgende motieven uit het bestreden arrest:

> "In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal om verzoeker uit te sluiten van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij betrokken was bij een ernstig misdrijf en hij hierbij een individuele verantwoordelijkheid draagt. De commissaris-generaal geeft eveneens een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.
> Verzoeker uit geen kritiek op deze motieven. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot de vaststelling dat het feit dat hij in België betrokken was bij een misdrijf, geen afbreuk doet aan de risico's die hij loopt indien hij zou moeten terugkeren naar Afghanistan. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing heel licht gaat over de passages over de taliban die gekend is voor een zeer strenge interpretatie van de Sharia-wetgeving. Verzoeker vervolgt dat enkel verwezen wordt naar een kleine kans op willekeurig geweld wat op zichzelf in een humanitaire context kennelijk misplaatst kan beschouwd worden. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee enkel kritiek uit op het advies van de commissaris-generaal over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker uit geen kritiek op de motieven waarom hij uitgesloten wordt van de subsidiaire bescherming."

Kritiek tegen de aanvankelijk bestreden beslissing of kritiek die slechts voor het eerst in de graad van cassatie wordt opgeworpen, is niet ontvankelijk.

2. Het eerste middel is kennelijk onontvankelijk.

Tweede middel

3. Wat betreft de door verzoeker voorgehouden schending van de redelijketermijnvereiste, overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest:

> "Ten slotte stelt verzoeker dat hij reeds op 17 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat hij intussen al die jaren in onzekerheid en stress heeft geleefd. De Raad merkt op dat, mocht verzoeker hiermee de schending van de redelijke termijn aanvoeren, hij hierbij geen belang heeft gezien hij in afwachting van een beslissing gemachtigd was op het grondgebied te verblijven en beschermd was tegen de door hem aangehaalde (vermeende) vrees."

De Raad van State treedt als cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf. Hij vermag dus niet in de plaats van de eerste rechter opnieuw te oordelen of een verzoeker al dan niet beschikt over het vereiste belang bij zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doch hij kan enkel nagaan of de eerste rechter al dan niet de inhoud van het begrip "belang" heeft geschonden. Door enkel de wijzen op de duur tussen het indienen van het verzoek om internationale bescherming en de "stress […] wegens

uiteindelijke onzekerheid al dan niet het grondgebied te moeten verlaten", toont verzoeker niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met de voormelde motieven het begrip "belang" heeft geschonden. Een eerder door de verwerende partij genomen beslissing zou net eerder tot een einde hebben kunnen leiden van verzoekers verblijfsrecht, zij het met een afzonderlijke beslissing.

4. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen september tweeduizend zesentwintig, door:

Carlo Adams, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Carlo Adams**